

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.6.2006 – komissio vastaan Suomi

(asia C-249/05)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 28 ja EY 49 artikla – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 21 ja 22 artikla – Verovelvolliselle, joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa se suorittaa verollisia liiketoimia, asetettu velvoite nimetä veroedustaja, joka ei ole suoraan arvonlisäveron maksuvelvollinen)

Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Veronmaksuvelvollinen (Neuvoston direktiivin 77/388 21 ja 22 artikla) (ks. 56 kohta ja tuomiolauselman)

Aihe

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 28 ja EY 49 artiklan ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 21 ja 22 artiklan rikkominen – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan maahan sijoittautumattoman verovelvollisen, joka suorittaa tässä maassa verollisia liiketoimia, on nimettävä veroedustaja, joka ei ole välittömästi veronmaksuvelvollinen

Ratkaisu

Suomen tasavalta asettaessaan Suomeen sijoittautumattomille verovelvollisille, jotka suorittavat Suomessa verollisia liiketoimia ja jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon tai sellaiseen kolmanteen valtioon, jonka kanssa on tehty sopimus, joka koskee toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen avunannon järjestämistä välillisen verotuksen alalla ja jonka soveltamisala vastaa keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/308/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.6.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/44/EY, ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta 7 päivänä lokakuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa, veroedustajan nimeämistä koskevan velvoitteen on jättänyt noudattamatta jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/115/EY, 21 ja 22 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.